Dupa Leo, un alt membru al listei din afara Bucurestiului se evidentiaza cu o povestire. Numele lui este Paul si randurile de mai jos reprezinta creatia sa.

REALITATE

de *Paul Lacatus*

Valul depasi piciorul chaise-long-ului cu o usoara incretitura de spuma si se intinse cu ultima picatura sa umple numele lui zgariat in nisip. E fericit si multumit. E totusi cel mai bun detectiv particular din Net. Dupa 26 de ore de alergat in retea dupa banii lui Felippe merita clipele astea de liniste pe plaja particulara a cubanezului. Printre razele soarelui zareste burta proeminenta a lui Felippe pe care vintul a scuturat niste scrum din havana exorbitant de scumpa pe care o tine intre buzele tuguiate.

- Jack, ce vroiai ? Sa nu profit de revolutia asta anticomunista? Eu care aveam reteaua da traficanti pusa la punct de pe timpul lui Castro. Ma lasau chiar sa fac contrabanda sub nasul lor pentru ca aveau nevoie de produsele mele. Dupa revolutie am intrat in legalitate. Hm..Hm. Cel putin asa pare, nu? Sunt un om de afaceri respectat acuma. Ma stiau toti grangurii care s-au spoit azi in democrati, si pe care ii infund acu' cu bani.

- Felippe, ai fost un ticalos de cind te stiu. Si te stiu de treizeci de ani.

- Bai Jack, ce dracu te dai mare acuma, in astia treizeci de ani nu ai avut decit de cistigat din faptul ca ne cunosteam. Voi americanii sunteti niste smecheri cu ifose. Acu sunteti cei mai democrati, cei mai corecti , din lume si imediat dupa aia.....

Intoarse capul in directia in care statea Jack. Disparuse. Si Felippe. Totul se misca incet, sacadat. Valul se retragea de parca marea ar fi fost acoperita cu ulei gros. Pe cer creste o pata neagra care topeste totul. In mijlocul petei care se tot intinde apare scris: Veniti cu noi ! *Traiti in Realitate! Drace.. Ticalosii...!!*

Smulse casca de realitate virtuala de pe cap si se arunca catre panoul din perete in spatele caruia salasluia Calculatorul. Cablurile manusilor de co- menzi pocnira sec smulgindu-se din cuplele din mane- rul fotoliului.

Panoul aluneca in lacasul lui lasind sa se auda miriitul nervos al surselor ajunse la suprasarcina. Razele laserelor umpleau cristalele memoriilor holografice cu o lumina singerie incercind parca sa vineze intrusul. Indicatoarele de incarcare a sapte din cele opt procesoare clipeau alarmate in rosu, ultimul mai filfia disperat intre galben si rosu.

Infectia este prea mare. Nici macar ultimii anticorpi de la McAfee nu mai fac fata. Trebiue sa-l opresc. Sufera prea tare. Cum? Nu e facut sa fie oprit. Poate..

Lua de pe masuta forfecuta cu care isi facea manichiura si o infipse intre barele de alimentare ale sursei. Flama il facu sa se retraga necontrolat , cu forfecuta topita in mina, lovind cristalele memoriilor holografice care cazura spargindu-se cu chicoteli cristaline. Ramase incremenit.

Am vrut sa-l opresc nu sa-l omor. Ce am facut..Dumnezeule?

Intre cioburile imprastiate pe podea era toata viata lui. Plimbarile pe Acropole impreuna cu Iannis grecul nervos si gelos pentru care lucrase trei luni sa-i urmareasca corespondenta sotiei, cararile taiate cu maceta in jungla amazonului in spatele poncho-ului ponosit a lui Pedro, calauza in lumea fantastica a incasilor, scufundarile in marile calde si pline de pesti , Billy tinerelul cu ochelari cu rama subtire metalica care-l intreba zilnic *Where do you want to go today?..*

Totul!

Merita sa mai traiesc? Singur? Fara fereastra spre lume? Fara Prietenul , Partenerul meu, si totul numai din cauza lor, anarhistilor, care se tirasc pe canalele de cablaj tragind dupa ei un portabil ridicol infigindu-se in orice port liber dintr-un hub, aruncind virusii si fugind pentru a nu fi depistati de secu-botii , robotii de la Securitatea Retelei informationale care ajung intotdeauna prea tirziu. Blestemati fie in veci!...

In fond El e doar o masina, masina se repara, informatia se recupereaza, doar sunt specialist in asta. Trebuie sa iau legatura cu un serviciu de depanare. Dar fara El sunt rupt de lume. Am sa deschid USA! In spatele ei trebuie sa fie un

coridor pe care trebuie sa fie alte USI. Am sa iau legatura cu un....vecin sa ma ajute sa gasasec un serviciu de depanare.

Impinse raftul de CD-uri pe care il asezase in fata USII. Roti zavorul care ceda dupa o usoara impotrivire. In spatele USII ,insa, il loc de coridor se afla un panou pe care trona ,unic , un buton rosu cu o inscriptie a carei semnificatie nu i se parea cunoscuta.

Poate e o usa dubla.

Apasa butonul rosu si totul disparu in neant. Incepura apoi, pe rind, sa apara un panou cu un buton rosu in mijloc pe care scria "RESET" , un perete , o camera, un fotoliu in care statea uimit un pusti de zece ani...

***

- Vezi , inca o simulare care s-a terminat prost. Procentul este de 97,89%. Ti-am zis ca aruncam banii degeaba. Proiectul asta nu va merge, omul la ananghie va cauta tot un om sa-l ajute, va iesi din izolarea controlata. Nu asta e metoda de control a societatii! Clar?